

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quod orbem propemodum vniuersum subegerit. Cap. IIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

EVSEBII DE VITA

effe:gentes & ciuitates vniuersas, nulla ætatis ratione habita, in seruitutē rede gisse. Et cū iā eius ætas in ipso flore esse videretur, fatū violento impetu in eum inualisse, delicta q̄; suas post se relinquere grauitè & acerbè lamentantem, orbem liberis, stirpe & lare carètem, in extera regione & infesta, ne diutius mortaliū genus eius crudelitate labefactaretur, extinxisse. Mox regnū, inter eius ministros, dum quisq; partem aliquam occupare, & vi rapere moliebatur, sigillatim diuisum fuisse. Atque istum, tali laudum genere celebratum constat.

Quod orbem propemodum vniuersum subegerit.

CAP. IIII.

AT noster hic imperator eo ætatis tempore regnum obtinuit, quò ille Macedo celsit è vita. Illius autem vitæ spatiū, temporis propagatione duplicauit; regni q̄; longitudinē triplo reddidit diuturniorē. Porro autem cū mansuetis & modestis pietatis præceptis exercitū muniuisset, in Britanniam, & eos, qui fluctibus oceani solis occasum suis quasi oris terminantis, vndiq; circumdati habitant, inuasit: Scythiam quoq; vniuersam sub ipsa septentrione, in infinita barbarorum hominū genera moribus & vitæ ratione disparia partitā, ad suum adiunxit imperium. Iam vero fines imperij ad meridiei extremitates, ad Blemmyas nimirum, & Aethiopes vsq; dilatauit: atq; eos præterea, qui versus solis ortum incolebant, in suam ditionē & potestatē redegit. Principes itē variorum locorū, gētiumq; dominos & satrapas, ad ipsos vsq; totius orbis terminos, hoc est ad Indos, vltimos totius terræ (quo vno elemēto res ad vitæ vsum necessarię suppetūt) accolas diffusos, luce ac splendore pietatis illuminās, suo imperio reddidit obsequentes. Barbaras etiā gentes, quę sua sponte libentibusq; animis eum amplexabantur, muneribusq; ad illum missis, per legatos eius gratiam aucupatæ sunt: & familiaritatē cum eo inire, amicitiamq; iungere, maximi beneficij loco putauerūt: Sic vt eximis imaginum picturis, præclaris statuarū monumentis illū apud se decorarent. Quid multa? inter imperatores solus Constantinus apud omnes omnium sermone ac fama, maxima
cum

cum amplitudine celebratus fuit: Qui Deum, quem ipse auguste coluit, ad hasce gentes vsque magna & verè regia voce, liberè & ingenue omnino prædicauit. Deinde non verbo istud præstitit, & frustratus est re ipsa, sed per omnes virtutum quasi regiones peragrans, vario ac multiplici pietatis fructu se illustrè effecit, nobiles & præstantes viros amplis per liberalibusq; beneficiis ad sibi seruiendum deuinxit: legibus autè humanitatis & clementiæ obstrictos tenuit imperiumq; suum, omnibus qui ipsi parebant, mansuetura & cū primis obtabile eatenus exhibuit, quoad lōginquo annorum circuitu diuinis obeundis certaminibus confectus & exhaustus, à Deo, què religiosè venerabatur, immortalitatis præmiis donatus esset, tripliciq; sobolis fœta, qui post ipsum in imperium succederet, in lucè suscepto, ex mortali regno ad vitam immortalè apud deū sanctis animis reconditā migrauisset.

Quod filius Imperatoris Pius, etiam imperatoribus filiis imperium reliquerit.

CAP. V.

ATq; vt imperii sedes à patre ducta, ad eum descendit: Sic lege naturæ liberis illius eorumq; posteris referuata fuit, & tanquam paterna quædam hæreditas ad sempiternum tempus propè continuata. Deus igitur ipse, qui illum verè beatum, non modo dū adhuc vna nobiscum hac luce frueretur, ad illustres dignitatis gradus extulit, verumetiam cum ex hac corporum custodia euolasset, multò præstantioribus honoris ornamentis in ipso cælo cohonestauit, res ab eo præclarè gestas literis sempiternis prodat, & cœlestium monumentorum tabulis præmia eius rectè factis congruentia commendat ad perpetuitatem.

Quod historia hæc necessaria sit, & ad animorum salutem conducibilis. CAP. VI.

Mihi quidè & si viri fœlicitate, & beata vita aliquid dignum dicendo persequi valde arduum est, eandè autè silentio præterire tutū & periculo vacuū, tamè necesse est ad caducæ cuiusdam & vmbra tilis picturæ similitudinè, hominis pii effigiè orationis artificio posterorū memoriæ proderè, quò ipsi inertia & desidia crimè,

Ff 4 quon